

Hageja esitab teise võimalusena väite ka seoses 2016.–2021. aasta lepingutega. Ta väidab sellega seoses, et Ühtse Kriisilahendusnõukogu keeldumine tagastada summad, mis vastavad 2015.–2021. aasta tagasivõtmatute maksekohtustest seotud rahalistele tagatistele, kujutab endast Ühtne Kriisilahendusnõukogu alusetust rikastumist.

- (¹) Nõukogu 19. detsembri 2014. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/81, millega määratakse kindlaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014 kohaldamise ühtsed tingimused seoses ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksetega (ELT 2015, L 15, lk 1).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

22. oktoobril 2021 esitatud hagi – Auken jt versus komisjon

(Kohtuasi T-689/21)

(2021/C 513/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Margrete Auken, Tilly Metz, Jutta Paulus, Michèle Rivasi and Kimberly van Sparrentak (esindaja: advokaat B. Kloostera)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada kostja keelduv otsus, mille ta vaikimisi tegi 13. augustil 2021, hagejate poolt 30. juunil 2021 esitatud kordustaotluse kohta, mis puudutas 9. juuni 2021. aasta otsust, millega lükati osaliselt tagasi hagejate taotlus tutvuda dokumentidega; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et kostja kohaldas õigusvastaselt määruse (EÜ) nr 1049/2001 (¹) artikli 4 lõikes 2 sätestatud erandeid.
2. Teine väide, et kostja ei põhjendanud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud erandite kohaldamist ja rikkus sellega määrust (EÜ) nr 1049/2001, kuna ta ei tõlgendanud ega kohaldanud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimest taanet ja artikli 4 lõiget 3 kitsalt.
3. Komas väide, et kostja kohaldas määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud erandeid ebajärjepidevalt.
4. Neljas väide, et kostja ei võtnud arvesse ülekaalukat avalikku huvi taotletud teabe avalikustamise vastu.
5. Viies väide, et vaidlustatud otsus on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõikega 3 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 10 lõikega 1.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (ELT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).